

Sygn. akt II Ka 417/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu – Wydział II Karny w składzie :

Przewodniczący : SSO Bogdan Kijak (spr.)

Sędziowie: SO Arkadiusz Penar

SO Anna Pater

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Olszowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Leszka Karpa

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2013r.

sprawy W. W.

oskarżonego o przestępstwa z art.286§1 kk w zw. z art.64§1 kk i inne

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Targu

z dnia 3 czerwca 2013r. sygn. akt II K 1013/12

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelacje za oczywiście bezzasadne i zwalniając oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. K. kwotę 420 (czterysta dwadzieścia) zł i 23 % VAT w kwocie 96,60 (dziewięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt groszy) zł to jest łącznie kwotę 516,60 (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) zł tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu przed sądem okręgowym.

Sygn. akt II Ka 417/13

UZASADNIENIE

W. W. oskarżony był o to, że:

I. w okresie od 8 marca 2011 roku do 11 marca 2011 roku w miejscowości S., rejonu (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził D. K. prowadzącego własną działalność gospodarczą pod nazwą (...) przy ul. (...) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem na łączną kwotę 240 zł w ten sposób, że wprowadził go w błąd co do swoich możliwości płatniczych i zamiaru zapłaty należności za nocleg, nie regulując następnie należności z tego tytułu w powyższej kwocie, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu 6 lat, 11 miesięcy i 72 dni kary pozbawienia wolności orzeczonej także za umyślne przestępstwa podobne, wyrokiem łącznym przez Sąd Rejonowy w Pszczynie z dnia 10 stycznia 2006 roku sygn. akt II K 429/05,

tj. o przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 64§1 kk;

II. w okresie od 10 marca 2011 roku do 11 marca 2011 roku w miejscowości S. rejonu (...), dokonał przywłaszczenia powierzonego mu laptopa marki M. (...) wartości 500 zł na szkodę D. K., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu 6 lat, 11 miesięcy i 72 dni kary pozbawienia wolności orzeczonej także za umyślne przestępstwa podobne, wyrokiem łącznym przez Sąd Rejonowy w Pszczynie z dnia 10 stycznia 2006 roku sygn. akt II K 429/05,

tj. o przestępstwo z art. 284§2 kk w zw. z art. 64§1 kk;

III. w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w okresie od 30 czerwca 2011 r. do dnia 21 lipca 2011 r. w N., rejonu (...) w sklepie (...) zabrał, a w dniu 8 lipca 2011 r. usiłował zabrać w celu przywłaszczenia alkohol różnych marek o łącznej wartości 1396,54 złotych na szkodę (...) S.A. (...) Sklep (...) w N. ul. (...) oraz w dniu 21 lipca 2011 r. w sklepie (...) usiłował zabrać w celu przywłaszczenia artykuły spożywcze w postaci kawy na kwotę 114,85 złotych na szkodę A. R. – w dniach i ilościach szczegółowo opisanych w zaskarżonym wyroku – k. 516 - 521, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu 6 lat, 11 miesięcy i 72 dni kary pozbawienia wolności orzeczonej także za umyślne przestępstwa podobne, wyrokiem łącznym przez Sąd Rejonowy w Pszczynie z dnia 10 stycznia 2006 roku sygn. akt II K 429/05,

tj. o przestępstwo z art. 278§1 kk i art. 13§1 kk w zw. z art. 278§1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk;

IV. w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w okresie od 8 lipca 2011 r. do dnia 21 lipca 2011 r. w N., rejonu (...) poprzez tworzenie fałszywych dowodów i inne podstępne zabiegi, skierował postępowanie o przestępstwo i wykroczenie zaboru i usiłowania zaboru w celu przywłaszczenia mienia w sklepie (...) wobec P. Z., a także podrobił podpisy P. Z. – w czasie i okolicznościach szczegółowo podanych w zaskarżonym wyroku – k. 345-349, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu 6 lat, 11 miesięcy i 72 dni kary pozbawienia wolności orzeczonej także za umyślne przestępstwa podobne, wyrokiem łącznym przez Sąd Rejonowy w Pszczynie z dnia 10 stycznia 2006 roku sygn. akt II K 429/05,

tj. o przestępstwo z art. 235 kk w zw. z art. 270§1 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 11§2 kk.

Wyrokiem z dnia 28.05.2013 r., sygn. II K 1013/12 Sąd Rejonowy w Nowym Targu: uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia i wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt II aktu oskarżenia i wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

- uznał oskarżonego za winnego tego, że w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w okresie od 30 czerwca 2011 r. do dnia 21 lipca 2011 r. w N., rejonu (...) w sklepie (...) zabrał, a w dniu 8 lipca 2011 r. usiłował zabrać w celu przywłaszczenia alkohol różnych marek o łącznej wartości 1369,75 złotych na szkodę (...) S.A. (...) Sklep (...) w N. ul. (...) oraz w dniu 21 lipca 2011 r. w sklepie (...) usiłował zabrać w celu przywłaszczenia artykuły spożywcze w postaci kawy na kwotę 114,85 złotych na szkodę A. R. w następującym czasie i miejscu:

- w dniu 30 czerwca 2011 r. ze sklepu (...) wódkę (...) o poj. 0,5 litra w ilości 6 sztuk wartości łącznej 107,34 zł oraz wódkę Soplca o poj. 0,5 litra w ilości 6 sztuk wartości łącznie 107,34 zł;

- w dniu 2 lipca 2011 r. ze sklepu (...) wódkę (...) o poj. 0,5 litra w ilości 12 sztuk wartości łącznej 214,68 zł;

- w dniu 4 lipca 2011 r. ze sklepu (...) wódkę (...) o poj. 0,5 litra w ilości 7 sztuk wartości łącznej 125,23 złotych oraz wódkę (...) o poj. 0,5 litra w ilości 1 sztuki wartości 19,69 złotych;

- w dniu 5 lipca 2011 r. ze sklepu (...) poj. 0,5 litra w ilości 6 sztuk wartości łącznej 179,34 złotych oraz spirytus o poj. 0,5 litra w ilości 1 sztuki o wartości 39,89 złotych;

- w dniu 6 lipca 2011 r. ze sklepu (...) wódkę (...) o poj. 0,7 litra w ilości 9 sztuk o łącznej wartości 241,11 złotych;

- w dniu 7 lipca 2011 r. ze sklepu (...) wódkę (...) o poj. 0,5 litra w ilości 10 sztuk o łącznej wartości 178,90 złotych;
- w dniu 8 lipca 2011 r. ze sklepu (...) alkohol nieustalonych marek w ilości 8 sztuk o łącznej wartości 156,23 zł;
- w dniu 21 lipca 2011 r. ze sklepu (...) artykuły spożywcze w postaci kawy nieustalonej marki w ilości 3 sztuk o łącznej wartości 75 zł przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu 6 lat, 11 miesięcy i 72 dni kary pozbawienia wolności orzeczonej także za umyślne przestępstwa podobne, wyrokiem łącznym przez Sąd Rejonowy w Pszczynie z dnia 10 stycznia 2006 roku sygn. akt II K 429/05, tj. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 278§1 kk i art. 13§1 kk w zw. z art. 278§1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk i wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt IV aktu oskarżenia i wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności;
- orzekł oskarżonemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy na mocy art. 46§1 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem popełnionym na szkodę D. K. poprzez zapłatę na jego rzecz kwoty 740 złotych.

Sąd Rejonowy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

Powyższy wyrok zaskarżyli apelacjami oskarżony i jego obrońca.

Oskarżony w apelacji zarzucił niesłuszne skazanie go za występki opisane w pkt III, które winny być uznane za wykroczenia, co do których doszło do przedawnienia karalności. Odnośnie występku na szkodę sklepu (...) zarzucił, iż za kradzież na szkodę tego sklepu został prawomocnie skazany przez Sąd Rejonowy w Nowym Targu w sprawie II W 514/12. Zarzucił też niesłuszne przypisanie działania w warunkach recydywy gdyż pięcioletni okres o jakim mowa w art. 64§1 kk powinien być liczony od chwili zwolnienia skazanego z zakładu karnego – powołał się przy tym na poglądy nauki i orzecznictwo sądów.

W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego zarzucając:

1/ obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 64§1 kk poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, a w konsekwencji przyjęcie, że oskarżony dopuścił się zarzuczanych mu czynów, wskazanych w punktach od I – IV zaskarżonego wyroku, przed upływem 5 lat, od odbycia kary, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Wadowicach z dnia 15 lutego 2001 r. (sygn. akt II K 318/00) za umyślne przestępstwo podobne z art. 286§1 kk na karę pozbawienia wolności, którą odbywał w ramach wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 10 stycznia 2006 r. (sygn. akt II K 429/05) w okresie od dnia 31 marca 2006 r. do dnia 19 lutego 2011 r.;

2/ rażąco niewspółmierność kary, poprzez wymierzenia oskarżonemu kary łącznej w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności,

wniósł o:

1/ zmianę zaskarżonego orzeczenia w punktach I do IV, poprzez wyeliminowanie z podstawy skazania art. 64§1 kk;

2/ zmianę zaskarżonego orzeczenia w punkcie V i obniżenie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności wraz z jednoczesnym zastosowaniem środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary.

W pisemnym uzasadnieniu apelacji obrońca podniósł, iż zgodnie z poglądami doktryny okres pięciu lat o jakim mowa w art. 64§1 kk liczy się od faktycznego ustania odbywania kary. Oskarżony nie został zwolniony z zakładu karnego, a przebywał na przepustce i w takiej sytuacji nie było podstaw do zastosowania art. 64§1 kk.

Kwestionując karę obrońca podniósł, iż niesłusznie za okoliczność obciążającą uznano działanie w warunkach recydywy, bowiem oskarżony nie działał w warunkach z art. 64§1 kk. Nie zostały też należycie uwzględnione takie okoliczności, jak przyznanie się do winy i wyrażenie skruchy. Zdaniem obrońcy cele kary zostaną wobec oskarżonego wypełnione w razie orzeczenia kary wolnościowej z orzeczeniem obowiązku naprawienia szkody.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje są oczywiście bezzasadne. Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy poczynił ustalenia faktyczne, a w oparciu o nie dokonał prawidłowej kwalifikacji prawnej czynów oskarżonego słusznie przyjmując, iż działał on w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64§1 kk. Sąd Rejonowy orzekł kary, które należycie uwzględniają okoliczności decydujące o jej wymiarze, kary te nie noszą cech rażącej surowości, stąd też nie ma podstaw do ich zmiany.

Ustosunkowując się do zarzutów zawartych w poszczególnych apelacjach stwierdzić należy, co następuje.

Oдноśnie apelacji oskarżonego.

Błędny jest pogląd oskarżonego, zgodnie z którym doszło do przedawnienia występów przypisanych oskarżonemu w pkt III zaskarżonego wyroku. Oskarżony pominął, iż w przypadku opisanego w tym punkcie czynu słusznie zastosowano przewidzianą w art. 12 kk konstrukcję czynu ciągłego. Zgodnie z tym przepisem dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony; jeżeli przedmiotem zamachu jest dobro osobiste, warunkiem uznania wielości zachowań za jeden czyn zabroniony jest tożsamość pokrzywdzonego. Przesłanki do zastosowania tej konstrukcji w pełni zachodziły odnośnie czynu przypisanego oskarżonemu w pkt III aktu oskarżenia, bowiem oskarżony w okresie około dwudziestu dnia z odstępami jednego do kilkunastu dni dokonywał kradzieży artykułów spożywczych. Przy takiej konstrukcji wartość szkody ocenia się łącznie, nie odnośnie każdego z zachowań. W przypadku kradzieży przypisanych oskarżonemu w pkt III zaskarżonego wyroku łączna wartość skradzionego mienia zdecydowanie przekraczała 250,00 złotych, dlatego też czyn ten jest przestępstwem, nie zaś wykroczeniami.

Nie ma racji skarżący podnosząc, iż za kradzież na szkodę sklepu (...) (jedna z kradzieży opisanych w pkt III zaskarżonego wyroku), został skazany w sprawie II W 514/12 Sądu Rejonowego w Nowym Targu (odpis wyroku SR w Nowym Targu w sprawie II W 514/12 – k. 573). W sprawie tej oskarżony został skazany za wykroczenie z art. 119§1 kw popełnione na szkodę sklepu (...), jednakże popełnione w dniu 18 lipca 2011 r. (w niniejszej sprawie chodzi o kradzież z 21 lipca 2011 r.), a przedmiotem kradzieży były kremy i maszynki do golenia (w niniejszej sprawie kawa nieustalonej marki). W tych okolicznościach nie ma mowy o tożsamości czynów, bowiem skazanie za wykroczenie dotyczyło innej kradzieży niż ta, która została przypisana oskarżonemu w niniejszej sprawie.

Oczywiście bezzasadny jest zarzut niesłusznego zakwalifikowanie czynów oskarżonego jako popełnionych w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64§1 kk, a podniesione w tym miejscu uwagi odnoszą się też do analogicznego zarzutu apelacji obrońcy. Zastrzeżenia oskarżonego i jego obrońcy dotyczą tylko tego, czy w odniesieniu do czynów przypisanych oskarżonemu w niniejszej sprawie można mówić, iż oskarżony odbył wymagany wymiar kary niezbędny dla przypisania działania w warunkach z art. 64§1 kk. Dlatego też zbędne jest wykazywanie pozostałych przesłanek recydywy, a argumentacja Sądu Okręgowego dotyczyć będzie tylko kwestii rozumienia pojęcia odbycia kary – pozostałych przesłanek skarżący nie zakwestionowali.

Argumentację oskarżonego i jego obrońcy uznać należy za specyficzną, ale oczywiście błędną. O odbyciu kary w rozumieniu art. 64§1 kk można mówić nie tylko wówczas gdy kara ta została odbyta (oskarżony odbył całość kary), bądź też uznano ją za odbytą (np. w przypadku warunkowego przedterminowego zwolnienia), ale także w przypadku jaki ma miejsce w niniejszej sprawie. Mówiąc inaczej – nie chodzi tylko o takie przypadki, gdy kara została wykonana,

ale także o wszystkie te przypadki, gdy nastąpiła szeroko rozumiana (nie tylko w znaczeniu wynikającym z kodeksu karnego wykonawczego) przerwa w wykonywaniu kary. Oskarżony w okresie od 19.02.2011 r. do dnia 23.09.2011 r. przebywał na wolności z uwagi na niepowrót do zakładu karnego po udzielonej przepustce (k. 96, 146). Wprawdzie nie odbył on całości kary wynikającej w wyroku łącznego wydanego w sprawie II K 429/05 SR w Pszczynie, ale odbył z tego wyroku ponad 6 lat kary pozbawienia wolności. Odcierpiał zatem i to w zakresie wielokrotnie przewyższającym wymagane w art. 64§1 kk minimum co przy spełnieniu pozostałych warunków, których skarżący nie kwestionują – dało podstawę dla przypisania działania w warunkach tego przepisu. Tak właśnie należy rozumieć wymóg odbycia kary, jako jej odcierpienie, nie zaś wykonanie dające podstawę do zwolnienia z zakładu karnego.

Odnosząc się do powołanych zwłaszcza w apelacji oskarżonego poglądów doktryny oraz orzeczeń sądów należy podkreślić, że są one bez wątpienia słuszne, ale wbrew oczekiwaniom oskarżonego nie dają podstaw do wnioskowania, by w stosunku do czynów przypisanych oskarżonemu w niniejszej sprawie nie zachodziły przesłanki do przyjęcia działania w warunkach recydywy. W powołanych poglądach odwoływano się przy tłumaczeniu pojęcia odbycia kary do faktu zwolnienia z zakładu karnego, ale nie oznacza to, że tylko do takich sytuacji tj. legalnego pobytu osób skazanych poza zakładem karnym, można odnosić warunek odbycia kary o jakim mowa w art. 64§1 kk. Jak wskazano wyżej chodzi o odcierpienie ustawowego minimum, nie zaś o okoliczność, która zdecydowała o opuszczeniu zakładu karnego. Takie rozumienie tego warunku wynika wprost z art. 64§1 kk. Przepis ten nie mówi o wykonaniu kary, uznaniu ją za wykonaną, ale mówi o odbyciu ściśle określonego wymiaru kary – sześciu miesięcy. Nie ma znaczenia to, czy odbycie takiego rozmiaru kary wiązało się z odbyciem kary w całości.

Niezależnie od powyższego należy zauważyć, że przyjęcie rozumowania zaprezentowanego w apelacjach prowadziłoby do rozwiązań absurdalnych i rażąco sprzecznych z celem przepisu art. 64§1 kk. Z punktu widzenia odpowiedzialności karnej, w razie popełnienia kolejnego umyślnego przestępstwa podobnego, lepsza byłaby sytuacja osoby, które zbiegła z zakładu karnego, czy tak jak oskarżony nie powróciła po przepustce, od osoby, która w całości odbyła karę, czy też uzyskała warunkowe przedterminowe zwolnienie. Mówiąc inaczej – takie rozumienie warunku odbycia kary premiowałoby osoby, które zaprzestały odbywać karę w sposób sprzeczny z prawem, w stosunku do tych skazanych, którzy w pełni legalnie opuścili zakład karny. Z pewnością celem wprowadzenia przepisu art. 64§1 kk nie było premiowanie zachowań sprzecznych z prawem, co dodatkowo przemawia przeciwko interpretacji warunku odbycia kary o jakim mowa w art. 64§1 kk w sposób zaprezentowany w apelacjach oskarżonego i jego obrońcy.

Oдноśnie apelacji obrońcy.

W odniesieniu do apelacji obrońcy Sąd Okręgowy ocenił tylko zarzut rażącej surowości kary, gdyż odnośnie zarzutu obrazy prawa materialnego - art. 64§1 kk, wypowiedział się wyżej przy omawianiu apelacji oskarżonego.

Nie ma najmniejszych podstaw, by którąkolwiek z wymierzonych oskarżonemu kar – cząstkowych bądź łączną, uznać za rażąco surową. Uzasadniając swoje stanowisko obrońca co do zasady poza użyciem ogólnych sformułowań odnoszących się do zasad wymiaru kary powołał się jedynie na to, że nie było podstaw do przypisania oskarżonemu działania w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64§1 kk. Jak wykazano wyżej, Sąd Rejonowy słusznie przyjął, że oskarżony działał w warunkach recydywy, a w związku z tym za złagodzeniem kary z oczywistych powodów nie może przemawiać brak tej okoliczności.

Oдноśnie przyznania się do winy i wyrażenia skruchy są to istotne okoliczności łagodzące, jednakże zostały one należycie uwzględnione przy wymiarze kar za poszczególne przestępstwa. Przypomnieć należy, iż za przestępstwo z art. 286§1 kk Sąd Rejonowy orzekł karę równą ustawowemu minimum, tj. 6 miesięcy pozbawienia wolności; za przestępstwo z art. 284§2 kk – w wysokości 5 miesięcy pozbawienia wolności, a więc zaledwie o dwa miesiące wyższą od dolnego progu ustawowego zagrożenia; za kradzieże przypisane w pkt III – 6 miesięcy pozbawienia wolności, tj. karę o 3 miesiące wyższą od ustawowego minimum. Także kara za przestępstwo przypisane w pkt IV zdecydowanie bliższa jest dolnej (3 miesiące) niż górnej (5 lat) granic ustawowego zagrożenia. Zauważyć przy tym należy, iż słusznie Sąd Rejonowy orzekł najsurowszą karę za to ostatnie przestępstwo, bowiem ich skutkiem było między innymi to, że początkowo oskarżenie o szereg przestępstw skierowano przeciwko osobie nie mającej nic

wspólnego z tymi przestępstwami. Przy takim wymiarze kar stwierdzić należy, iż wszystkie okoliczności łagodzące jakie wystąpiły w niniejszej sprawie zostały uwzględnione, gdyż w przeciwnym wypadku, zważywszy na działanie w warunkach recydywy, w trakcie niepowrotu do zakładu karnego po udzielonej przepustce, należało się spodziewać znacznie surowszych kar.

Również kara łączna nie nosi cech rażącej surowości. Oskarżony popełnił najwięcej przestępstw przeciwko mieniu, ale w różnych formach i na szkodę różnych podmiotów: oszustwo, przywłaszczenie i kradzieże, a także przestępstwo przeciwko dokumentom i wymiarowi sprawiedliwości. Działalność przestępcza oskarżonego trwała przez okres około pięciu miesięcy. Te okoliczności w pełni uzasadniają wymierzenie kary łącznej przy zastosowaniu zasady asperacji, tj. podwyższenia kary najsurowszej. Przypomnieć należy, iż dolna granica kary łącznej wynosiła 1 rok pozbawienia wolności, a górna 2 lata i 5 miesięcy pozbawienia wolności. Także zatem i w przypadku kary łącznej pozbawienia wolności Sąd Rejonowy orzekł ją w granicy bliższej dolnej, nie zaś górnej granicy ustawowego zagrożenia.

Nie ma podstaw do zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności. Oskarżony jest sprawcą o wysokim stopniu demoralizacji o czym świadczy choćby to, co wynika z akt niniejszej sprawy. Oskarżony przebywając nielegalnie na wolności dopuścił się kilku przestępstw, a sposobem na zdobywanie środków na życie było dokonywanie kradzieży, oszustwo i przywłaszczenie. Po zatrzymaniu, na skutek podania nieprawdziwych danych oskarżony skierował oskarżenie przeciwko innej, niewinnej osobie. Wcześniej oskarżony był kilkakrotnie karany. W oparciu o te okoliczności nie sposób racjonalnie przyjąć, by oskarżony zasługiwał na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Podejmując próbę podważenia trafności zaskarżonego wyroku skarżący w sposób dowolny i odbiegający od przyjętych zasad zinterpretowali jedną z przesłanek recydywy z art. 64§1 kk, oskarżony pominął także to, że przypisane mu kradzieże stanowiły czyn ciągły, zaś jego obrońca nie wskazał okoliczności, które istotnie mogłyby przemawiać za złagodzeniem kary, bądź warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności. Z tych powodów apelacje uznano za oczywiście bezzasadne.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniesionych apelacji i uznając je za oczywiście bezzasadne na zasadzie art. 437§1 kpk zaskarżony wyrok utrzymał w mocy oraz na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze – z tych samych przyczyn, z jakich uczynił to Sąd Rejonowy.